

ת"פ 62426/07/14 - מע"מ ת"א 2,1 נגד ראמי חליל, האני חליל, מוסטפא עבד אל האדי, נול הקסמים בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 62426-07-14 מע"מ ת"א 2,1 נ' חליל ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופטת דנה אמיר
מע"מ ת"א 2,1

נגד
הנאשמים
1. ראמי חליל (נמחק)
2. האני חליל
3. מוסטפא עבד אל האדי (נמחק)
4. נול הקסמים בע"מ

גזר דין לנאשמים 2 ו-4

1. נאשם 2 (להלן: "הנאשם") ונאשמת 4 (להלן: "הנאשמת") (וביחד להלן: "הנאשמים") הורשעו בהתאם להודאת הנאשם במפורט בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון ב - 9 עבירות של ניכוי מס תשומות ללא מסמך כדין במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות על פי סעיף 117(ב)(5) ביחד עם 117(ב)(3) לחוק מס ערך מוסף, תשל"ו - 1975 (להלן: "החוק"), 7 עבירות של הוצאת חשבוניות מבלי לעשות עסקה במטרה להתחמק מתשלום מס בנסיבות מחמירות על פי סעיף 117(ב)(3) ביחד עם 117(ב)(3) לחוק כמפורט בהכרעת הדין מיום 20/1/16 ובהכרעת הדין המתקנת מיום 28/6/16.

תמצית כתב האישום:

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמת היא חברה פרטית מוגבלת במניות אשר עיסוקה היה באספקת כוח אדם. בתקופה שבין אפריל 2009 עד דצמבר 2009 היה הנאשם אחד מהמנהלים הפעילים של נאשמת 4.

3. על פי המפורט בתקופה שבין אפריל 2009 עד דצמבר 2009 (להלן: "התקופה הרלבנטית") ניכו הנאשמים מס תשומות בסך של **₪ 367,826** בדוחותיהם התקופתיים למע"מ מבלי שהיו להם מסמך כדין וזאת במטרה להתחמק מתשלום מס.

4. כמו כן, בתקופה הרלוונטית הוציאו הנאשמים מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם הנאשמת

וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות את עסקה המפורטת בהם. הנאשמים מסרו את החשבוניות הפיקטיביות לחברת גו מור ישראל בע"מ ח.פ. 513515922 (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות לחברת גו מור**") אשר ניכתה את מס התשומות הכלול בהן. סכום החשבוניות הפיקטיביות לחברת גו מור הוא בסך ₪ **5,756,501** והמס הגלום בהן בסך ₪ **922,243**.

5. עוד, בתקופה הרלבנטית הוציאו הנאשמים מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם נאשמת 4, וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה לגבי אותם המסמכים. הנאשמים מסרו את החשבוניות הפיקטיביות לחברת י.פי.סי.איי בע"מ ח.פ. 514175678 (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות לחברת י.פי.סי.איי**") אשר ניכתה את מס התשומות הכלול בהן. סכום החשבוניות הפיקטיביות לחברת י.פי.סי.איי הוא בסך ₪ **3,077,860** והמס הגלום בהן בסך ₪ **490,824**.

6. כן הוציאו הנאשמים מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם נאשמת 4, וזאת מבלי שעשו או התחייבו לעשות עסקה לגבי אותם המסמכים. הנאשמים מסרו את החשבוניות הפיקטיביות לחברת אבי סופיר בע"מ ח.פ. 513942458 (להלן: "**החשבוניות הפיקטיביות לחברת אבי סופיר**") אשר ניכתה את מס התשומות הכלול בהן. סכום החשבוניות הפיקטיביות הוא בסך של ₪ **2,130,068** והמס הגלום בהן בסך ₪ **351,460**.

7. סכום המס הכולל על פי כתב האישום הוא ₪ **2,132,353**. העבירות בוצעו על ידי הנאשמים בנסיבות מחמירות.

הסדר הטיעון:

8. ביום ה-20.1.2016 הוגש כתב אישום מתוקן. והצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמה לפיה הנאשם יודה בעובדותיו של האישום הראשון והנאשם הודה כאמור בשמו ובשם הנאשמת, והורשע. באותו המועד ולאחר שהמאשימה הותירה העניין לשיקול דעת בית המשפט נשלח הנאשם לקבלת תסקיר לעונש. הנאשם הצהיר באותו המועד כי ברור לו שבית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן. התסקיר הראשון התקבל ביום 19.6.2016, תסקיר משלים ביום 15.11.2016 ותסקיר משלים נוסף ביום 22.3.2017, כשהדיונים נדחו מעת לעת לשם כך לבקשת ההגנה.

תסקירי שירות המבחן:

9. בתסקיר הראשון מיום 19.6.2016 פורט הרקע האישי המשפחתי של הנאשם, בן 30 באותה העת, נשוי ואב לילד בן 7. עוד מפורט כי הנאשם שוחרר ממאסרו האחרון אותו ריצה בגין ביצוע של עבירות אלימות ורכוש ארבעה חודשים טרם עריכת התסקיר. שירות המבחן מצוין כי הנאשם מוכר לשירות עוד מנערותו, כשלאורך השנים ביצע עבירות רכוש, אלימות והתמכר לסמים, ביניהם סמים קשים מסוג הרואין וקוקאין ואף ריצה ארבעה עונשי מאסר.

עוד מפרט התסקיר כי לאורך השנים עשה הנאשם מספר ניסיונות גמילה במרכזי גמילה פרטיים אשר לא צלחו. שירות המבחן ציין כי על פי היכרות עם הנאשם לאורך שנים, מעבר להתמכרותו, מאופיין הנאשם בדפוסי התנהגות אלימים ועבריינים ולחובתו 7 הרשעות קודמות. עוד מפרט שירות המבחן כי הנאשם הציג מעורבותו בעבירות בתיק דנן על רקע התמכרותו ורצונו לעשות רווח קל ומהיר אותו קיבל תמורת הצגתו כבעל חברה וחתימתו על קבלות ומסמכים פיקטיביים. כן פירט את דברי הנאשם לפיהם כיום מבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם כששירות המבחן מציין כי הנאשם ממוקד במחירים האישיים שהוא משלם בגין העבירות.

שירות המבחן מציין כי הנאשם מבטא עייפות מאורח החיים השולי, משנת 2014 פנה לטיפול עצמאי בסבוקס והחל להשתמש בתחליף סם אף בסמוך למאסרו האחרון ובמהלכו. שירות המבחן מבהיר כי ניכר שהנאשם זקוק למסגרת שתיתן לו מענה רגשי והוא פנה מיוזמתו ליחידה לטיפול בהתמכרויות ומשתף פעולה עם הטיפול.

התסקיר מפרט כי מעבר להתמכרות לסמים לנאשם דפוסי עבריינות מושרשים אך באופן ראשוני קיימת חשיבות לטפל באופן מותאם בהתמכרותו ובהמשך בדפוסיו. בנסיבות אלה, ולאור התמיכה המשפחתית והעובדה שמאז שחרורו ממאסר לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, המליץ שירות המבחן על דחייה בת 4 חודשים על מנת לעקוב אחרי התקדמותו בהליך הטיפול.

10. בתסקיר השני מיום 15.11.2016 פירט שירות המבחן כי הנאשם שהשתלב בטיפול ביחידה להתמכרויות ברמלה, השתלב בטיפול פרטני וסיים קבוצה טיפולית למטופלים בתחילת טיפול. עלה כי הוא משתף פעולה כנדרש עם הטיפול, מגיע לפגישות ומוסר בדיקות שתן המעידות כי הוא נקי מסמי רחוב ומיוצב על הטיפול התרופתי בסבוקס.

שירות המבחן מציין כי הנאשם זוכה לתמיכה ממשפחתו וחיזוק על השינוי שעורך בחייו וזאת, לצד עבודתו ובשילוב הטיפול, מסייעים לו בניהול אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן המליץ על צו מבחן לשנה לנאשם וככל שייגזר עליו עונש מאסר, לאפשר ריצויו בדרך של עבודות שירות על מנת שיוכל להמשיך בטיפול בו השתלב.

11. בתסקיר השלישי שהתקבל ביום 22.3.2017 מפרט שירות המבחן את שיתוף הפעולה של הנאשם עם הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות לצד טיפול בתחליף סם.

מעדכון שירות המבחן עולה כי הנאשם ממשיך ומשתף פעולה כנדרש ומשתתף בקבוצה טיפולית למטופלים בשלב מתקדם ואף נקי מסמי רחוב. שירות המבחן מציין כי הנאשם מתמיד לראשונה בחייו בעבודה, נמנע מביצוע עבירות ועובר הליך שיקומי, לצד לקיחת אחריות על התנהלותו בעבר ונטילת תפקידים משפחתיים כבן וכאב ומנהל כיום אורח חיים נורמטיבי. משכך, חזר שירות המבחן על המלצתו לצו מבחן למשך שנה וככל שיושת עונש מאסר, שיותר לנאשם לרצותו בדרך של עבודות שירות.

טיעוני המאשימה:

12. ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) והפנה לכך שלחובתו של הנאשם הרשעות קודמות אף לאחר מועד ביצוען של העבירות דנן, בעלות אופי כלכלי. כן הפנה לערכים המוגנים ולחומרת העבירות וסכומן כ- 2 מיליון ₪ מס, המהוות מכת מדינה שביצוען קל וגיליון קשה.

לטענת ב"כ המאשימה במקרה דנן המדובר בארבעה אירועים. האירוע הראשון נוגע לניכוי תשומות ללא מסמכים בתקופה שבין אפריל 2009 ועד דצמבר 2009 בסך 367,000 ₪. האירוע השני, הוצאת החשבוניות הפיקטיביות באותה התקופה לחברת גו מור והמס הגלום בהן 922,000 ₪. האירוע השלישי, בין אפריל לאוגוסט 2009 בגין הוצאת החשבוניות הפיקטיביות לחברת י.פי.סי.איי, המס הגלום בהן 490,000 ₪. האירוע הרביעי, הוצאת החשבוניות הפיקטיביות לחברת אבי סופיר והמס הגלום בהן בסך 351,000 ₪. עוד הפנה לכך שהעבירות בוצעו בנסיבות מחמירות.

13. לגבי האירוע הראשון השלישי והרביעי עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם שבין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהאירועים, לצד מאסר על תנאי וקנס שבין 30,000-50,000 ₪. לגבי האירוע השני, בו סכום המס כפול בגובהו, טען ב"כ המאשימה למתחם שבין 18 ל-24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס שבין 70,000-90,000 ₪. כן טען כי יש לבחון המתחמים במקרה דנן במצטבר, נוכח האינטרס הציבורי, חומרת העבירות, השיטתיות והסכומים.

14. ב"כ המאשימה הפנה לכך שהנאשם לא תיקן את הנזק העצום שגרם לקופה הציבורית. עוד התייחס לתסקירים שהתקבלו וטען כי נושא השיקום אינו רלבנטי בעבירות מסוג זה וכי שיקום אמיתי בעבירות אלה הוא לקיחת אחריות והסרת המחדל, תוך שהפנה לכך שהנאשם לא פעל להסרה ולו של חלק המחדל למרות שעובד בעבודה מסודרת. ב"כ המאשימה הפנה לחשיבות הסרת המחדל בעבירות המס שכן זו מבטאת חרטה ולקיחת אחריות אמיתית. כן הפנה לפסיקה רלבנטית. לטעמו, השיקום במקרה דנן אינו כזה המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, תוך שהדגיש את חומרת העבירות, השיטתיות והאינטרס הציבורי. לטעמו, לכל היותר ניתן לשקול את נסיבות חייו הקשות של הנאשם לקולא בתוך המתחם שיקבע. עוד הפנה לכך שעל פי התסקיר לנאשם דפוסים עבריינים ואלימים מעבר להתמכרותו וציין כי הנאשם יוכל להמשיך בהליך הטיפול גם דרך שב"ס.

טיעוני ב"כ הנאשם:

15. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה במיוחס לו בשלב מוקדם יחסית של ההליך ולקח אחריות על מעשיו. כן טען לשוני בין אלה המוציאים את החשבוניות הפיקטיביות לאלה המקזזים אותן והנהנים מהן. עוד ציין כי קיים "מדרג" בין מפיצי החשבוניות הפיקטיביות. כך, קיימים "מפעלים" לחשבוניות פיקטיביות, המופעלים על ידי גורמים המתנהלים מול רשויות המס בתחכום תוך ניהול תרשומת מסודרת ומצד שני, אנשים מסוגו של הנאשם שהוא "בתחתית שרשרת המזון החברתית". עוד הפנה לעניינה של חברת י.פי.סי.איי אשר קיבלה חשבוניות פיקטיביות מהנאשם וטרם הוגש כנגדה כתב אישום ע"י המאשימה. לטעמו יש לשקול גם עניין זה. ב"כ הנאשם הגיש ראיות לעונש נ/1-3, ואף ציין את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם.

16. ב"כ הנאשם הפנה להיותו של הנאשם מכור לסמים ומכאן התנהלותו העבריינית וטען כי אין לעשות ניתוק

מוחלט בין עולם המסים לעולם העבריינות הקלאסי. עוד ציין כי לנאשם אין כסף להסיר את המחדל, הוא עובד בגזם, מתמיד בעבודתו, נותן בדיקות שתן נקיות ומטופל בשיחות פרטניות, תוך שהוא מפנה לכך שהנאשם עבר מספר ניסיונות גמילה שלא צלחו. עוד ציין כי הנאשם מטפל באביו שחולה מאוד וכי הנאשם ואשתו עוברים טיפולי פוריות.

לטענתו, הגמילה בבית הסוהר היא פיזית אך גמילה ממשית מתבצעת בביתו של אדם ובמסגרת חייו הרגילה. לטעמו אין ספק שהנאשם השתקם והשאלה היא איזה משקל יש ליתן לשיקום בענישה. בהקשר זה הבהיר כי הגם שהמתחמים אשר הוצעו על ידי המאשימה מעט גבוהים אין חולק כי מתחם העונש צריך לכלול מאסר בפועל, וודאי בסכומים שבתיק דנן. לטענתו יש מקום לחרוג באופן ממשי לקולא מהמתחם במקרה דנן, כפי שמתיר החוק במקרים מתאימים תוך שהפנה לתסקירים שהתקבלו. בנסיבות אלה, עותר להשתת עונש של עבודות שירות, צו מבחן ולחילופין מתן ארכה לבחון אם הנאשם מתמיד בשיקום.

דבר הנאשם:

17. הנאשם הודה כי עשה טעות וציין כי עשה שינוי בחייו. זוהי הפעם הראשונה שהוא מצליח להתמיד בטיפול כמו גם "להתנקות" מסמים למשך שנה והוא אינו רוצה "להפסיד את זה".

דין והכרעה:

18. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה.

כפי שצינתי בת"פ 13528-09-15 מע"מ ת"א 1,2 נ' **משהראוי** (21.12.2016) (להלן: "**עניין משהראוי**") עבירות המס הכוללות כוונה להתחמק מתשלום מס הן במדרג הגבוה של עבירות המס. הערכים המוגנים בעבירות דנן, נוגעים לחשיבותה של הקופה הציבורית לכלכלתה וביטחונה של המדינה, לנזק הרב שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות הן בפן הכספי והן בפן הפגיעה בעקרון השוויון בנשיאת נטל המס החל על כלל ציבור העוסקים ובאמון הציבור בשלטון החוק. המדובר בעבירות שביצוען קל וגילויין קשה, בבסיסן בצע כסף וביסודן מרמה. מדיניות הענישה בגין עבירות אלו היא בדרך כלל מחמירה ומושפעת ממידת התחכום, משך ביצוע העבירות, השיטתיות שבביצוען וסכומי המס אשר נגזלו מהקופה הציבורית.

באותו עניין אף צינתי כי את כל האמור לעיל יש לומר ביתר שאת מקום בו מבוצעות עבירות של שימוש (וכך גם הפצה) של חשבוניות פיקטיביות. ההוצאה והשימוש בחשבוניות פיקטיביות הוגדרו לא אחת כ"מכת מדינה" שיש להילחם בה מלחמת חורמה ויש לתת לכך משקל בעת קביעת מתחם העונש וגזירת הדין.

בערעור שהוגש על גזר הדין הבהיר בית המשפט המחוזי כי לא בכדי כונו החשבוניות הפיקטיביות בפסיקה בשם אבי אבות הטומאה וכי המדובר "**בנגע קשה שפוגע בכל רבדי תשלום מס אמת**" ר' עפ"ג (ת"א) 6968-02-17

משהראוי נ' מדינת ישראל - מע"מ ת"א (24.4.2017) (להלן: "עניין משהראוי- בית משפט המחוזי").

19. במקרה דנן, מכתב האישום ניתן ללמוד על הוצאה שיטתית של חשבוניות פיקטיביות, למספר עוסקים, משך מספר חודשים ארוכים ובסכומים ניכרים וכך גם על הנזק העצום שנגרם לקופת המדינה כתוצאה מהוצאתן, כשעל פי עובדות כתב האישום המתוקן מקבלי החשבוניות ניכו אותן בדיווחיהם. כמפורט בכתב האישום המתוקן סכומן הכולל של החשבוניות הפיקטיביות עומד על סך ₪ 10,964,429 וסכום המס הגלום בהן שנגזל מקופת המדינה בסך של ₪ 1,764,527. לא זו בלבד אלא שהנאשמים אף ניכו תשומות ללא מסמכים בסך ₪ 367,826 בתקופה הרלבנטית. המדובר בהתנהלות המלמדת על תחכום מסוים לצד הוצאת החשבוניות הפיקטיביות. הוצאתן ביד אחת, ומנגד, ניכוי תשומות ללא מסמכים באותה התקופה שיש בו כדי "להרדים" את רשות המסים וליצור מצג של עסק לו הכנסות והוצאות אשר פועל על פי חוק.

כחלק מנסיבות ביצוע העבירות נתתי דעתי לטענה לפיה באותה העת היה הנאשם מכור לסמים, חיפש רווח קל, ולדברי בא כוחו נמצא "במדרג הנמוך" של מוציאי החשבוניות. אציין כי אין בעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם כדי ללמד שאלה הן נסיבות ביצוע העבירות ויש לזכור כי המדובר בהוצאת חשבוניות פיקטיביות "למספר לקוחות" ובסכומים ניכרים. עוד אוסיף כי גם אם כך הדבר, בתי המשפט הבהירו לא אחת כי קיימת חשיבות לענישה מרתיעה גם כנגד מוציאי החשבוניות במדרג הנמוך, וללא ההרתעה הנדרשת, מה ימנע מאותם אנשים להתפתות ותמורת כסף קל לבצע העבירות, ואף להירשם כבעלי חברות ולהוציא בעצמם או להתיר לאחרים הוצאת חשבוניות פיקטיביות על שמם. יתרה מכך, וכפי שהפנה בית המשפט המחוזי בעפ"ג (ת"א) 51807-12-15 **רשות המסים - מע"מ היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' לטין** (9.3.2016) לרע"פ 4791/08 **נפתלי כהן נ' מדינת ישראל** (9.2.2009) בעניינם של אלה המשמשים כאנשי קש: **"אף אם נקבל את טענת המבקש כי היה איש קש עבור אותו רבי אשר ניהל בפועל את החברה, אין זה ברור כלל וכלל כי יש בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו. אדם המאפשר במודע כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תפנה האצבע המאשימה מה לו כי ילין על ש"תוכניתו" התגשמה".**

אציין עוד כי אינני מקבלת את הטענה לפיה חומרת מעשיהם של מוציאי החשבוניות הפיקטיביות נמוכה מחומרת מעשיהם של אלה המנכים אותן, המדובר בשני צדדים של אותה מטבע. ברי כי ללא האחד, לא יוכל השני לעשות את אותו רווח קל על חשבון המדינה וכידוע חומרת מעשי שני הצדדים הודגשה לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון.

עוד נתתי דעתי לטענה בדבר כך שטרם הוגש כתב אישום כנגד חברת י.פי.סי.איי למרות חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות. אינני מוצאת ליתן משקל לטענה משלא בוסס עובדתית בפני כי בידי המאשימה מסד ראייתי מספיק להגשת האישום כנגדה וזו מתמהמהת שלא לצורך. בהקשר זה יש לציין כי לדברי ב"כ המאשימה תיק זה נמצא בהשלמת חקירה לצד הודעת יידוע שנשלחה. בהחלט יתכן, בסוג זה של תיקים, שבעוד שיאספו די ראיות על מנת להגיש כתב אישום כנגד מפיץ החשבוניות יתעורר קושי ראייתי בכל הקשור לאלה המנכים אותן או חלקם.

20. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, יש לתת את הדעת לפסיקת בית המשפט העליון לפיה בתיקים מסוג זה, יש להשית עונשי מאסר ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריח לצד קנסות מכבידים הנותנים ביטוי לפסול שבעבירות

ולנזק העצום שנגרם כתוצאה מביצוע. (ראו: ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל** (19.2.2004) וכן רע"פ 5358/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (10.7.2012)).

ב"כ המאשימה טען למתחם עונש מאסר של 12 ועד 18 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מהאירועים המוגדרים על ידו 1, 3 ו-4 ולמתחם שבין 18-24 חודשי מאסר בפועל לאירוע השני (החשבוניות הפיקטיביות על שם גו מור). ב"כ הנאשמים טען כי המדובר במתחמים גבוהים מעט אך לא טען לכל מתחם אחר ואף הוסיף כי מובן שבעבירות מסוג זה ובהיקף בו בוצעו מתחם העונש ההולם כולל ענישה מאחורי סורג וברית, משכך לא ארחיב לגבי הענישה הנוהגת, אך אפנה לחלק מפסקי הדין אליהם הפנה ב"כ המאשימה: ע"פ (ת"א) 17518-12-12 **יצחק נ' מדינת ישראל** (10.4.2013), רע"פ 5064/14 **רבחי נתשה נ' מדינת ישראל** (22.7.2014).

כנקודת מוצא לקביעת המתחם אציין את העונש אשר נגזר על אחר בפרשה זו הדומה לעניינו, משהראוי. בעניין משהראוי נגזר דינם של משהראוי וחברת גו מור אשר ניכתה בין היתר, חשבוניות פיקטיביות על שם הנאשמת. באותו עניין, העמידה ערכאת הערעור את עונשו של הנאשם על 15 חודשי מאסר חלף 18 חודשי מאסר אשר נגזרו עליו. שם דובר על ביצוע עבירות של ניכוי חשבוניות פיקטיביות והכנה וניהול של פנקסים כוזבים בסך של 1,998,950 ₪. דובר על נאשם שהיה צעיר עד מאוד בעת ביצוע העבירות, נעדר עבר פלילי, בעניינו התקבל תסקיר לפיו הוא משתקם, הודה ונטל אחריות על מעשיו. בנוסף, עדי האופי העידו אודות אופיו הטוב ואת משפחתו פקד משבר קשה. בעניינו הסכימה המאשימה להגביל עצמה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר מותנה ובעת הטיעון לעונש טענה למתחם של 10-24 חודשים לכל אחד משני האירועים. באותו עניין קבעתי באשר לאירוע הראשון מתחם בן 8-20 חודשי מאסר נוכח היות הנאשם "בגיר צעיר" באותה התקופה, ביחס לאירוע השני אימצתי את המתחם אותו הציעה המאשימה (ביחס לסכום של כ-1,100,000 ₪). בסופו של יום העמדתי את המתחם בכללותו בין 10-24 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ומאסר מותנה, כשיש לזכור כי שיקולים הנוגעים לגילו של הנאשם נשקלים אף בעת קביעת המתחם (ראו בהקשר זה סעיף 40ט **לחוק העונשין**, התשל"ז - 1977).

21. במקרה דנן, באשר למספר האירועים, דעתי איננה כדעת המאשימה. לטעמי אין מקום לקבוע ארבעה מתחמים שונים. אמנם, המדובר בהפצת חשבוניות פיקטיביות לשלושה גורמים במהלך שנת 2009 וכן בעבירות של ניכוי תשומות ללא מסמך. יחד עם זאת יש לזכור כי הוצאת החשבוניות הפיקטיביות בוצעה ברצף ואף במקביל. בנוסף, ניכוי התשומות ללא מסמכים בוצע בד בבד עם הוצאת החשבוניות הפיקטיביות המפורטות בכתב האישום ואולי אף על מנת ליצור מצג של עסק פעיל המדווח כחוק לרשות המסים. בנסיבות אלה, על פי מבחן הקשר ההדוק מצאתי לקבוע כי המדובר במקרה דנן באירוע אחד (ר' ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.2014)).

22. לאחר כל זאת, על פי עיקרון השוויון ובשים לב למתחם אשר נקבע בעניינו של משהראוי, על ההבחנה בינו לבין הנאשם, בעיקר ביחס לגילם בעת ביצוע חלק מהעבירות כמפורט לעיל ובשים לב שבעניין משהראוי דובר בהסדר טיעון בו הגבילה עצמה המאשימה לרף עליון אותו מצאתי לאמץ, ולאינטרס הציבורי שבאימוץ הסדרי טיעון, מצאתי במקרה דנן, להעמיד את מתחם העונש ההולם לאירוע הכולל את כלל העבירות בכתב האישום בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, לצד

מאסר על תנאי מרתיע, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

23. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות שנעברו לצורך הפקת תועלת כלכלית, וכך הבהיר הנאשם עצמו אף בפני שירות המבחן. אמנם נטען כי הנאשם לא נהנה מכלל הסכומים אשר נגזלו מהקופה הציבורית, יחד עם זאת על הקנס להיות ממשי, בשים לב למצבו הכלכלי, על מנת להרתיע את הנאשם ואחרים וללמד כי אין לצד ביצוע של עבירות אלה כל תועלת כלכלית. גובה הקנס שיש לגזור מושפע גם מהנזק שנגרם לקופת המדינה העומד על סך של כ- 2 מיליון ₪, משך ביצוע של העבירות והשיטתיות שבביצוע. אמנם לא הוצגו במקרה דנן מסמכים המעידים על מצב כלכלי, יחד עם זאת, צודק הסנגור בטענתו לפיה ניתן להבין כי הנאשם, אשר עובד בגזם אינו בעלת יכולת כלכלית ממשיית. לאחר כל זאת ותוך התחשבות במצבו, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ביחס לקנס, בין 50,000-80,000 ₪ בדומה למתחם שנקבע בעניינו של משרהאוי.

הענישה הקונקרטית:

24. ב"כ הנאשם טען שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם במקרה דנן משיקולי שיקום, תוך הפניה לתסקירים שהתקבלו בעניינו. על פי התסקירים, מעריך שירות המבחן כאמור כי ענישה בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן המשך שילובו במרפאת הסבטקס לצד טיפול ביחידה להתמכרויות, תוך העמדה בצו מבחן למשך שנה עשויה להפחית הסיכון להישנות עבירות. כידוע, לבית המשפט שיקול דעת בקשר להמלצות שבתסקיר המבחן ולא חלה עליו כל חובה לאמץ. הגם שאין להקל בהמלצות, שיקוליו של שירות המבחן לא בהכרח חופפים את שיקוליו של בית המשפט המופקד על הראיה הכוללת (ראו יעקב קדמי **על סדר הדין בפלילים** 1638, חלק שני (2009) המפנה לע"פ 643/85 **אדמונד באנוז נגד מדינת ישראל** (24.06.1986) ויתר פסקי הדין המפורטים שם).

אינני מקלה ראש כלל בתהליך השיקומי של הנאשם ואינני שותפה לדעת ב"כ המאשימה לפיה בתיקי מס, בניגוד לתיקי אלימות וסמים, שיקום מהסוג אותו עובר הנאשם אינו רלבנטי. לטעמי, קיימת משמעות וחשיבות לשיקום הנאשם גם בתיקי מס, ויש לזכור כי העבירות בתיק זה בוצעו גם על רקע השימוש בסם. אין ספק כי שיקומו של הנאשם משרת גם את האינטרס הציבורי לאור טיבו של נגע הסמים. הנאשם בן 31, ויש לברך על השינוי אותו הוא עושה באורחות חייו לטובתו ולטובת משפחתו. כך, לנאשם היום יציבות תעסוקתית ומשפחתית, הוא נוטל תחליף סם, משתתף בטיפול פרטני ובדיקות השתן אותן מבצע נקיות מסמי רחוב. אמנם סעיף 40ד(א) לחוק העונשין קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם הענישה אם הנאשם השתקם או יש סיכוי שישתקם, יחד עם זאת יש לזכור את המפורט בתסקיר לפיו להערכת שירות המבחן לנאשם דפוסי עבריינות ואלימות מושרשים מעבר להתמכרות לסמים. בנוסף, כידוע, **"האינטרס השיקומי אינו חזות הכל, ולצידו ניצבים שיקולים חשובים לא פחות, ובהם עקרונות הגמול וההרתעה"**, ר' ע"פ 2441/15 **חכם נ' מדינת ישראל** (7.6.2016). כן ר' רע"פ 3711/13 **הושיאר נ' מדינת ישראל** (16.7.2013).

במקרה דנן, גם נוכח חומרת העבירות המפורטות לעיל וחשיבות האינטרס הציבורי בדמות הרתעת הנאשם והרתעת הרבים בעבירות מסוג זה, לא מצאתי כי יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. יחד

עם זאת שיקומו של הנאשם יבוא בחשבון באופן ברור בעת גזירת הדין. יש לזכור כי את שיקומו החל הנאשם בעת ריצוי עונש מאסר קודם, כפי שציין הסנגור, וכולי תקווה כי יתמיד בו גם בעת ריצוי העונש בגין העבירות דנן.

25. הנאשם, יליד שנת 1986, היה כבן 23 בעת ביצוען של העבירות. נסיבות חייו של הנאשם קשות, כמפורט בתסקיר. בעברו של הנאשם ביצוען של עבירות נוספות, חלקן בעלות זיקה כלכלית, בגין אף ריצה עונשי מאסר לתקופה משמעותית. חלקן של העבירות אף בוצעו לאחר ביצוע העבירות בתיק זה. יחד עם זאת, על פי התסקיר, מאז שחרורו של הנאשם ממאסרו האחרון בחודש פברואר 2016 לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים וגם לכך יש לתת את הדעת. הנאשם נשוי ואב לילד. נתתי דעתי גם לכך שהנאשם ורעייתו עוברים טיפולי פוריות (נ/3) וכן לכך שהנאשם סועד את אביו אשר חולה (נ/1). אין ספק כי מאסרו יפגע בבני משפחתו.

26. העבירות בגין הועמד הנאשם לדין בתיק זה בוצעו בשנת 2009, כתב האישום הוגש בשנת 2014. יש משמעות לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, וודאי בגילו של הנאשם, הגם שדיונים נדחו לשם קבלת תסקירים משלימים ועל מנת לעקוב אחרי הליך השיקום לבקשת הנאשם ובא כוחו.

נתתי דעתי להודייתו של הנאשם, חיסכון הזמן השיפוטי על ידו ולחרטתו בעת הטיעון לעונש ובפני שירות המבחן. לצד זאת יש לזכור כי הנאשם לא הסיר ולו חלק ממחדלי כתב האישום, אפילו כמחווה של רצון טוב, וגם אם אין בידיו את הסכום במלואו. נקבע לא אחת על ידי בית המשפט העליון כי לא די בחרטה שהיא מהפה החוצה ללא הסרת מחדל לצידה.

27. לבסוף, יש לזכור שבתיקים מסוג זה מקבל האינטרס הציבורי בדמות הרתעת היחיד והרתעת הרבים בכורה על פני נסיבות אישיות. (ראו: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (28.6.2015) וכן: רע"פ 977/13 אודיזי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (20.2.2013) שם נקבע כי: **"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס...לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיפם על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם ..."**

28. לאחר כל אלה, והגם שבאופן רגיל לא היה זה מיקומו של הנאשם בתוך המתחם, מצאתי, בנסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, לגזור את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם תוך התחשבות ממשית בנסיבותיו האישיות ובפרט בתהליך השיקום הממשי אותו הוא עובר ובשים לב לעונש המאסר שקבע בית המשפט המחוזי בעניין משהראוי, על הדומה והשונה שביניהם. במקרה דנן מצאתי להעניק לשיקולי השיקום המשמעותי שעובר הנאשם חשיבות רבה יותר מאשר בעניין משהראוי, שבעניינו נסיבות מקלות אחרות שאינן קיימות במקרה דנן כגון גילו הצעיר עד מאוד בעת ביצוען של העבירות והיעדר עבר פלילי. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם: מאסר בפועל למשך 15 חודשים.

לנאשם: מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים שתחל עם סיום ריצוי עונש המאסר והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס מסוג פשע.

לנאשם: קנס בסך 60,000 ₪, או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 30 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/11/18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון.

לנאשמת: קנס בסך 150 ש"ח שישולם עד ליום 1.6.17.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ז, 10 מאי 2017, בהעדר הצדדים.